

Յայն տարուբեր , տարուբեր, գէշը տար ու անուշը բեր.

-Ես ոչ գիշուն տանողն եմ, ոչ աղուոր կուտան որ բերեմ:

-Գիշուն աղուոր մ'որ չիտան, տասը գէշ տա՛ր, աղուոր մը բե՛ր:

-Յայն իմ խատուտիկ հարսնուկ, ջրեզերքին դուն ի՞նչ բան ունիս:

-Նստեր եմ բարակ ճամբուս՝ կը նայիմ կարմիր ճամբորդուս:

Փրթաւ խարիպըս կուգայ, ճակտին ի մորթէն քըրտընած.

Յանեցի ծոցուս չիրվէն, ժողվեցի քրտինքն երեսէն:

Ես այսօր պաղչան գացի, նըռնենին ի վեր նայեցայ,

Իմ եարն ալ պառկուկ տեսայ, լաֆուռ շալ եռռդանն էր վըրան:

Լաֆուռ շալն որ դէն տարի, ծով աչօքն ասաց թը՝ գընա՛,

Գընա՛ գիշերով եկուր, հաւը քուն ու մարդ չիմանայ.

Մենք ինչէիս տիւշման մ'ունինք, մրջինին գալը կ'իմանայ: